

POCHWALCA (4) sb m

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

sg N pochwałca (3). ◇ I pochwałcą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ten, kto chwali, aprobuje coś; *comprobator Mącz, Calep; approbator Mącz* (4) : Approbator, Pochwałcá/ też potwirdziciel. *Mącz* 323d, 323d; *Calep* 229b.

pochwalca czego (1): Ale gdzieby Dworzánin/ zá íwym nieźczęćciem/ ná złego á niepobożne⁸⁰ páná trefił/ hnet íkoro to pozna/ ma odítác od niego/ to dla tego áby fie nie zdał być pochwalcą złych rzeczy *GórnDworz* L2v.

Synonimy: *ślawiciel, wychwalacz, wysławiacz.*

Cf **POCHWALACZ, POCHWALICIEL**

MP